

der med selvmord, ofte arbejder med meget, meget få midler og har svært ved at få regeringen til at afsætte tilstrækkelig mange penge til, at de kan arbejde professionelt og seriøst med de unge, som giver tegn fra sig, og hvor nogle røde lamper lyser. Det skal ske, længe før de unge når derhen, hvor de begynder at gøre alvor af deres udsagn om, at de ikke synes, at livet er værd at leve.

Derfor skal forebyggelsen af selvmord og selvmordsforsøg ses i en større kontekst, det skal ses på bredere, og der skal sættes afgørende ind med flere midler end kun at forhindre adgangen til de midler, som de, når beslutningen er taget, benytter til at få deres beslutning om selvmord ført ud i livet. Vi skulle meget gerne kunne stoppe processen, før den beslutning om, at nu vil de afslutte livet, bliver truffet, for jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at de, der for alvor har truffet en beslutning om at afslutte deres liv, nok skal finde et middel og en måde at gøre det på.

Så kan man selvfølgelig gøre det besværligere for dem, og selvfølgelig kan man være med til, at det spontane, de kan gøre med det, der lige ligger ved hånden, ikke er tilstede, og at de derved når at tænke sig om. Men det er altså også vigtigt, at de får den hjælp, der gør, at den kurs, de er på vej ind på, ud over skrænten, kan blive stoppet og vendt om, så de bevæger sig væk fra skrænten og ikke er på vej ud over den skrænt. Og så kan det ikke nytte noget, at vi tror, at vi bare kan lægge nogle forhindringer for, at de kommer ud over skrænten.

Når det er sagt, er det her konkrete forslag om at gøre håndkøbsmedicinpakkerne mindre og derved forhindre den spontane mulighed for at kunne tage større mængder smertestillende medicin med det formål at slå sig selv ihjel en udmærket idé, og det er da heller ikke noget, vi er afvisende over for. Vi vil også meget gerne i udvalget se positivt på det for at se, hvilken effekt det her kan have, hvilken effekt det har haft i andre lande. Og er det noget, som kan følges op på en ordentlig vis?

Men det er bare vigtigt for mig at understrege, at vi ikke ser antallet af selvmordsforsøg og selvmord alene som en diskussion om, hvorvidt der er piller eller internetsider eller andet til stede, men som et udtryk for et faresignal fra et samfund, hvor unge ønsker at afslutte deres liv, før de for alvor er begyndt på det. Det ser vi som et meget alvorligt faresignal, og det er vigtigt, at der bliver afsat midler til at kunne tage de unge

alvorligt og få dem til at ændre den kurs, som er på vej ud over en skrænt.

Formanden:

Tak til hr. Kamal Qureshi, og så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Set fra Enhedslistens udgangspunkt er det sådan, at når man kan konstatere, at der blandt unge, særlig blandt unge piger, er en stigning i antallet af selvmordsforsøg, så er der tale om nogle grundlæggende problemer, som vi må behandle meget alvorligt, og som det her forslag selvfølgelig kun er et delelement i. Men sådan opfatter jeg jo også at forslagsstillerne selv har beskrevet det.

Det er klart, at når vi er i den situation, hvor velfærden tilsyneladende eller i hvert fald velfærdstanden er større end nogensinde, hvor man taler meget om, at de unge har uanede muligheder for valg, og der alligevel sker den her stigning i selvmord, så må man jo gå ind og prøve at se på, om det måske alligevel er sådan, at den måde, vi har indrettet rammerne for unge menneskers liv på i dag, er ekstremt konkurrenceudsat, ekstremt påvirket af nogle krav om at leve op til en lang række normer og værdier, som kan være svære at leve op til, og at friheden måske i virkeligheden er meget, meget stramt reguleret, altså muligheden for at udfolde et liv i Danmark i dag, hvis man er ung, et liv, som er anderledes og på nogle måder befinder sig i marginalerne i forhold til det normale og det karriereorienterede. De rammer er måske i virkeligheden blevet væsentligt reduceret i de senere år.

Det synes jeg der er brug for en meget seriøs diskussion om. Det handler jo også om, hvilke udfoldelsesmuligheder man vil give ungdommen, også den del af ungdommen, der udfolder sig på en måde, som falder uden for den borgerlige normalitet og uden for det, som betragtes som fornuftigt og karriereorienteret.

Det tror jeg er en generel diskussion, der er meget brug for at have, og det er en diskussion, som i virkeligheden kun indirekte handler om det der med at forebygge selvmord, for så snart man begynder at snakke om at forebygge selvmord, har man ligesom fokuseret på en bestemt gruppe, som man siger er truet af selvmord, og hvor Enhedslisten tror, at vi bliver nødt til at forholde os til ungdommens livsvilkår meget mere generelt og særlig måske de ting, som tilsyneladende rammer piger meget hårdt.